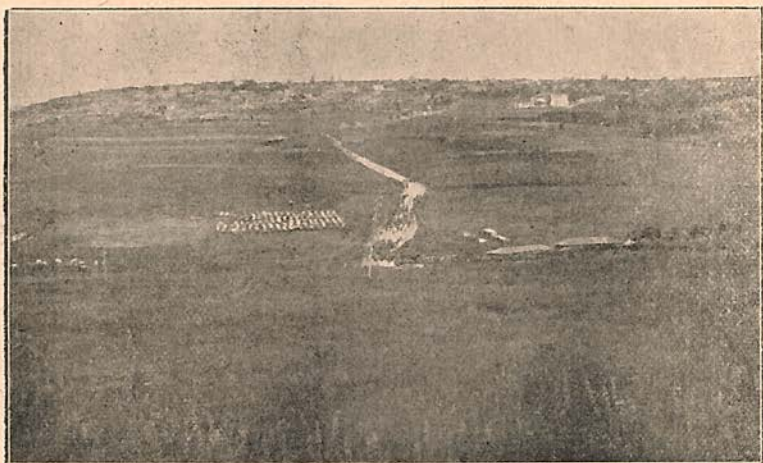

грѣкъ, но не забравила своя роденъ езикъ, а учила дѣцата си да говорятъ български. Съ радостъ тя посрѣщна своитѣ братя, между които имаше нейни роднини отъ с. Шипка (Казанлъшко). Въ сѣмейството на тая добра жена ние бѣхме винаги приятни гости.

Отъ Малградъ заминахъ за стария *Еносъ*. Тухъ видѣхъ, какъ величавата р. Марица на широко излива водитѣ си въ Бѣло море. Тя тукъ натрупва много пѣсѣкъ и прави залива неудо-

гр. Малградъ.

бенъ за спиране на кораби. Стария *Еносъ* е вече западналъ, а търговцитѣ му се прѣселили въ Деде-агачъ. Съ лодка, която се плъзгаше по морската вода и силно се люшкаше отъ вълнитѣ, едва стигнахъ въ Деде-агачъ.

Трѣбваше да се връщамъ въ България. Качвамъ се на трена. Той пухти и бързо върви. Ето *Одринъ*, крѣпостъта, която падна въ наши